

Wir haben die Absicht diese Versuche nach zwei Richtungen fortzusetzen. Es soll geprüft werden ob bestimmte vegetabilische Eiweissarten mit Aminosäuren komplementiert werden können. Unsere Versuche wurden, wie oben erwähnt, an Versuchspersonen ausgeführt die normalen Stoffwechsel hatten. Es ergibt sich die Frage wie sich die Glykogenese, bei Diabetikern nach Zufuhr animalischen und vegetabilischen Eiweisses, verhält.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ.—Περὶ ἀσυνήθους ἐλικώσεως ἰνῶν βάμβακος ἀνευρεθεισῶν ἐν τινι ἐμπορικῇ ποικιλίᾳ ἐλληνικοῦ βάμβακος, ὑπὸ Ἰ. Ἀθ. Μηλιώτη. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμ. Ἐμμανουήλ.

Τὰ χαρακτηριστικὰ γενικῶς τῆς ἰνὸς τοῦ βάμβακος εἶναι τόσον ἔντονα, ὥστε συντελοῦν εἰς τὴν εὐχερῆ διάκρισιν αὐτῆς ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὑφαγσίμων ἰνῶν. Ἡ ἴς τοῦ βάμβακος, μονοκύτταρος, ὡς γνωστόν, φαίνεται ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ὡς πεπλατυσμένη λωρίς μετὰ κεντρικοῦ σωλήνος (ἠθμώδους), διήκοντος καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς, πλὴν μικροῦ πρὸς τὴν κορυφὴν τμήματος. Τὰ ἄκρα αὐτῆς εἶναι ἐντελῶς ἀνόμοια, τὸ μὲν μετ' ἀκανονίστου τομῆς, λόγῳ τῆς ἀπὸ τοῦ βαμβακοσπόρου ἀποκοπῆς του, τὸ δ' ἀπολήγον εἰς ραβδοειδοῦς μορφῆς ἀκίδα, ἐστερημένην κεντρικοῦ σωλήνος. Τὸ κύριον σῶμα τῆς ἰνός, ἔξαιρέσει δηλαδὴ τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς, εἶναι εἰς τὴν ὄριμον ἵνα οὐσιωδῶς τὸ αὐτὸ καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς, φέρον συστροφάς τινας, ὧν ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος ἔξαρτῶνται ἐκ τοῦ εἰς ὃν ἡ ἴς ἀνήκει τύπου βάμβακος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μήκους τῶν ἰνῶν, ὁ βάμβαξ διακρίνεται ἐμπορικῶς εἰς :

βραχύϊνον	12,5—25	χλστμ.	ἀσιατικὸν βάμβακα
μέσον	25 — 37,5	»	ἀμερικανικὸν βάμβακα Upland καὶ
μακρόϊνον	37,5 — 62,5	»	αἰγυπτιακὸν β., ἀμερικανοαιγυπτιακὸν β. καὶ β. Sea Island.

Αἱ βραχεῖαι ἴνες τοῦ βάμβακος εἶναι συνήθως περισσότερον χονδρότοιχοι ἢ αἱ λοιπαί, τραχεῖαι καὶ δύσκαπτοι, αἱ μέσου μήκους λεπτότοιχοι καὶ πλέον εὐκαμπτοι καὶ εὐστροφοὶ καὶ αἱ μακραὶ ἴνες εἶναι ἔξαιρετικῶς λεπτότοιχοι καὶ ἀπαλαὶ μετὰ μεγαλυτέρου ἢ αἱ λοιπαὶ ἴνες βαθμοῦ ἐλικώσεως.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συστροφῶν τῶν ἰνῶν εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογος τοῦ βαθμοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων αὐτῶν, ἔχει δ' ὑπολογισθῆ εἰς ¹ :

¹ Κατὰ Bowman. Κατὰ Adderley 20—100 κατὰ ἔκστμ.

60	κατά	έκστμ.	διά	τόν	άσιατικόν	βάμβακα
80	»	»	»	»	άμερικανικόν	»
90	»	»	»	»	αιγυπτιακόν	» και
120	»	»	»	»	βάμβακα	Sea Island.

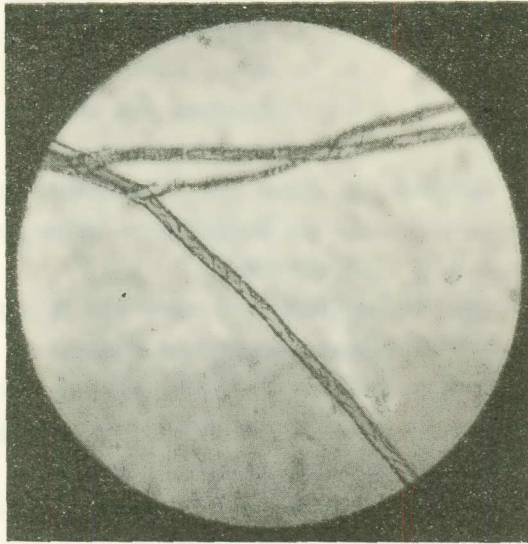
Αί συστροφαι προκαλοῦνται, κατὰ τὴν συνεπεστέραν πρὸς τὰς σημερινάς μας γνώσεις ἀποψιν, λόγω ἀνίσων καὶ ἰδιορρυθμῶν τάσεων, αἴτινες λαμβάνουν χώραν ἐν τῇ λεπτοφουεστάτῃ δομῇ τῆς ἰνός.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμπεριφορᾶς των κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπίδρασιν νατρορρύματος 18%, αἱ ἴνες βάλβακος διακρίνονται γενικῶς εἰς κανονικάς, λεπτοτόιχους καὶ λίαν λεπτοτόιχους¹. Αἱ κανονικαὶ ἴνες (ῥοιμοὶ) χάνουν κατὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀντιδραστηρίου τούτου τὰς συστροφάς των, μετατρέπομεναι σχεδὸν εἰς ἄνευ κεντρικοῦ σωλῆνος ραβδία. Αἱ λεπτότοιχοι ἴνες, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διαφανεῖς, ἐλαφρῶς συνεστραμμένα (ἄωροι), διατηροῦν μετὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὡς ἄνω ἀντιδραστηρίου συστροφάς τινας. Τέλος αἱ λίαν λεπτότοιχοι ἴνες, παρουσιάζομεναι πρὸ τῆς διὰ τοῦ ἀλκάλειος διογκώσεώς των ὡς ταινία, φαίνονται μετ' αὐτὴν λίαν ἐστριμμένα νεκρὰ ἴνες.

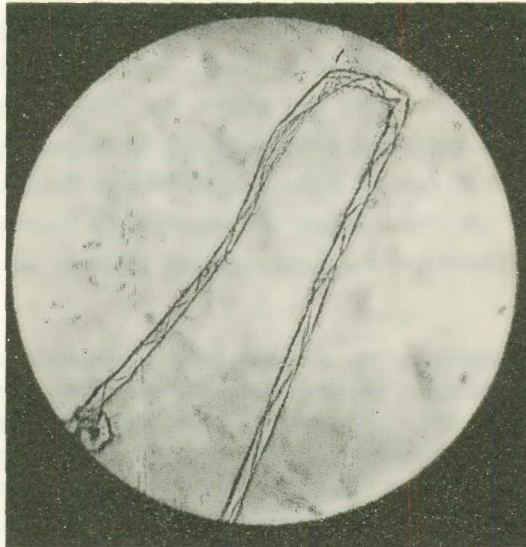
Κατὰ τὴν ἐμπορευματολογικὴν ἐξέτασιν δείγματος βάλβακος τῆς ἐμπορικῆς ποικιλίας Acala 4-42², καλλιεργηθείσης παρ' ἡμῶν ἐν Λήμνῳ, ἀνεύρομεν ἴνας τινας, φερούσας ἀσυνήθους μορφῆς ἐλικώσεις, διαφόρου βήματος καθ' ὅλον ἢ τμῆμα τοῦ μήκους αὐτῶν, ὁμοίας τῶν ὁποίων δὲν εἴχομεν συναντήσει κατὰ τὴν μακροχρόνιον σχετικὴν ἐνασχόλησιν ἡμῶν καὶ μὴ ἀναφερομένας, ἐξ ὧσων τοιυλάχιστον γνωρίζομεν, ἐν τῇ σχετικῇ βιβλιογραφίᾳ. Τούτου ἔνεκα προέβημεν εἰς τὴν μικροφωτογράφησιν τῶν ἰνῶν τούτων καὶ παραθέτομεν ἐντεῦθεν τὰς εἰκόνας αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ νατρορρύματος ἐπὶ τινῶν ἐκ τῶν ἀνευρεθεισῶν ὡς

¹ Οἱ ἄμερικανοὶ τείνουν εἰς τὴν διάκρισιν μόνον λεπτοτόιχων ἰνῶν ἀπὸ τῶν λοιπῶν. Οἱ ῥοὶ δὲ λεπτότοιχοι καὶ ἄωροι ἴνες χρησιμοποιοῦνται ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημοσιεύματα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῶν Η.Π.Α. Τὸ ἀγγλικὸν Shirley Institute διακρίνει τὰς ἴνας εἰς λεπτοτόιχους, καλουμένας συχνάκις ἄωρους, μέσου πάχους καὶ χονδροτόιχους μετὰ καλῶς καθωρισμένων συστροφῶν καὶ σχετικῶς παχέων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ πλάτος τῆς ἰνός τοιχωμάτων. Εἶναι ὁμως εὐνόητον ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξουν ἀκριβεῖς ἐν προκειμένῳ ὁρισμοί, λόγω τῆς ὑπάρξεως ἀτελευτήτου σειρᾶς ἰνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βαθμοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων αὐτῶν.

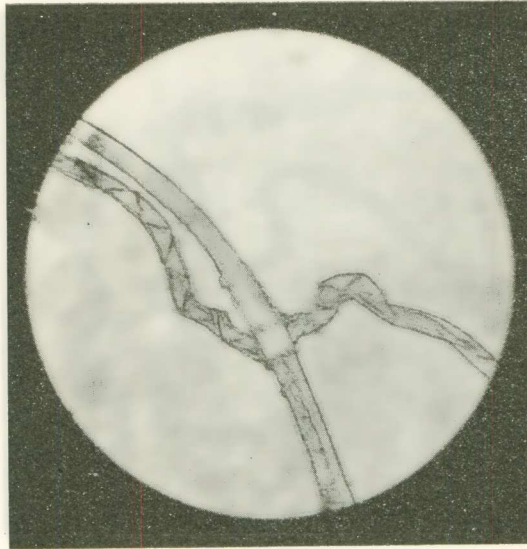
² Ἡ ποικιλία αὕτη, ἀνήκουσα εἰς τὸν ἄμερικανικὸν τύπον βάλβακος Upland, καλλιεργείται παρ' ἡμῶν κατὰ ποσοστὸν 60% τῆς ὅλης καλλιεργομένης ποσότητος. Τὸ ὑπόλοιπον 40% ἀποτελεῖται ἐκ διαλογῶν τοῦ Ἰνστιτούτου βάλβακος Σίνδου μετὰ σημαντικῆς ὑπεροχῆς τῆς διαλογῆς 2 Γ.

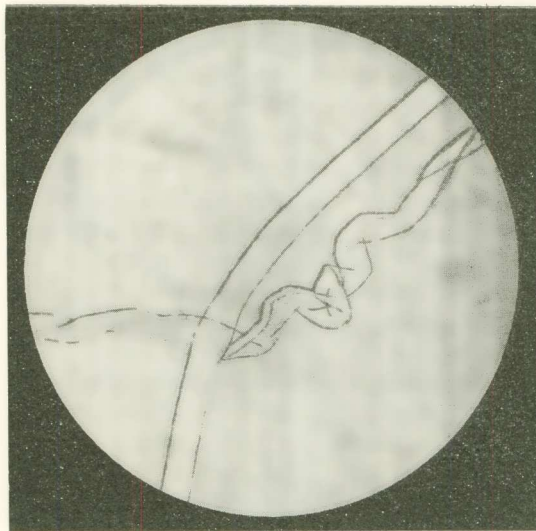
Εικ. 1. - Παρίσταται ἕς βάμβακος κυλινδρική μετ' ἐπιδερμικῆς δομῆς φαινομένης ὡς ἀπὸ τοιαύτης ἰνὸς ἐρίου.

Εικ. 2. - Παρίσταται ἕς βάμβακος παρουσιάζουσα καθ' ὅλον τὸ μῆκος της συνεχόμενας ἐλικώσεις, λόγῳ τῶν ὁποίων φαίνεται φέρουσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της σπειροειδῆ γραμμὴν (zig-zag). Τοῦτο ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὴν ἑξαιρετικὴν λεπτότητα τῶν τοιχωμάτων τῆς ἰνὸς, λόγῳ τῆς ὁποίας φαίνεται καὶ τὸ κάτω μέρος τῶν συστροφῶν.

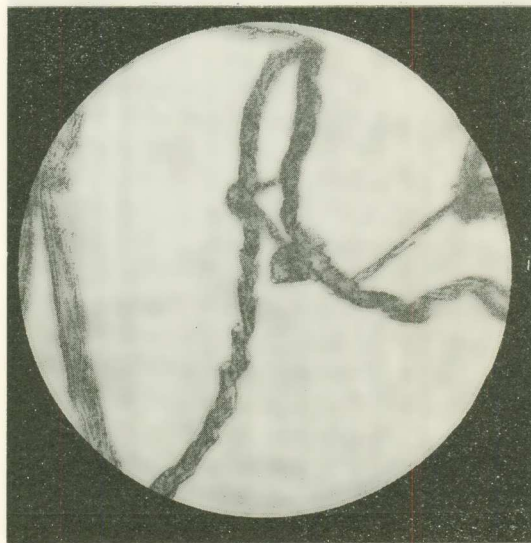
Εικ. 3. - Παρίσταται ἴς ἄνευ συστροφῶν καὶ ἑτέρα παρουσιάζουσα τὰς αὐτὰς πρὸς τὴν ἐν τῇ *εἰκ. 2* εἰκονιζομένην ἴνα συνεχεῖς ἑλικώσεις μετὰ μικροτέρου ὅμως βήματος.

Εικ. 3α. - Ἐκ τῶν ἰνῶν τῆς εἰκόνοσ 3, ἡ μὲν ἄνευ συστροφῶν ἀπλῶς διωγκώθη, ἡ δὲ μετὰ συνεχῶν συστροφῶν ἐξεδιπλώθη εἰς μέγαν βαθμὸν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ νατρορρύματος.

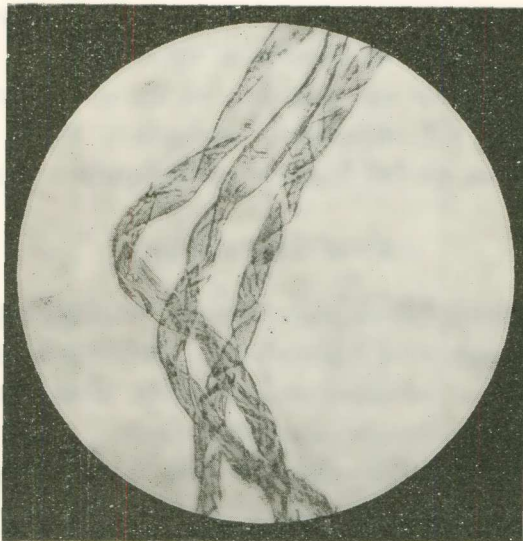
Εικ. 4. - Παρίσταται ἕς βάμβακος ἄνευ συστροφῶν, συνήθων ἢ ἀσυνήθων, ἄλλη μετὰ συνήθων συστροφῶν καὶ τρίτη μετὰ συνεχῶν ἀσυνήθων συστροφῶν, αἱ ὁποῖα κάμνουν νὰ φαίνηται αὕτη ὡς ἡ ἐν τῇ εἰκόνι ἀρ. 2 ἕς.

Εικ. 5. - Παρίσταται ἕς κοχλιωδῶς ἐστριμμένη (tire - bouchon).

Εικ. 5α. - Ἡ ἰς τῆς εἰκόνος 5 ἐξεδιπλώθη ἑνταῦθα εἰς μέγαν βαθμὸν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ νατροορύματος.

Εικ. 6. - Παρίστανται δύο ἴνες βάμβακος μετὰ κανονικῶν συστροφῶν καὶ ἕτερα μετ' ἀσυνήθων καὶ δὴ ἑλαφρῶς ἀραιότερων τῶν προεκτεθεισῶν. Ἐνταῦθα αἱ συστροφαί, λόγῳ καὶ πάλιν τῆς ἐξαιρετικῆς λεπτότητος τῶν τοιχωμάτων τῆς ἰνός, παρουσιάζουν τὴν ὡς ἄνω σπειροειδῆ γραμμὴν, ἕνεκα δὲ τῆς ἀραιώσεως αὐτῶν, εἰς διπλοῦν.

άνω ίνών μετ' ασυνήθους έλικώσεως, παρατηρήθη έκδίπλωσις αὐτῶν εἰς μέγαν βαθμόν.

Αἱ περιγραφεῖσαι μικροφωτογραφίαι (ἀρ. 1-6) ἀναφέρονται εἰς ἴνας, αἱ ὁποῖαι ὑπέστησαν κατὰ τὴν ἀνάπτυξίν των ἀσυνήθη περιέλιξιν, μὴ παρατηρηθεῖσαν, ὡς προελέχθη, μέχρι τῆς σήμερον.

Πρὸς πληρεστέραν ἐνημέρωσίν μας, ὡς πρὸς τὴν πρωτοτυπίαν κυρίως τοῦ παρατηρηθέντος φαινομένου, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ θέσωμεν τὰς ὡς ἄνω μικροφωτογραφίας μετὰ τῶν ἀπόψεών μας περὶ αὐτῶν ὑπ' ὄψει τοῦ εἰδικοῦ ἐν προκειμένῳ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Columbia τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Herbert R. Mauersberger¹, ὅστις ἔπεμψεν αὐτὰς πρὸς μελέτην εἰς τὴν εἰδικὴν Ὑπηρεσίαν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν². Ἡ προΐσταμένη τοῦ τμήματος μικροσκοπικῶν ἐρευνῶν τῆς ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίας³ δις Mary L. Rollins κατέστησεν ἡμῖν γνωστὴν τὴν γνώμην της, ἔχουσαν οὕτω (ἐν μεταφράσει). «Ἡ γνώμη μας μετὰ μελέτην τῶν μικροφωτογραφιῶν σας τῶν ἀνευρεθειῶν ἰνῶν βάμβακος ἐντὸς δείγματος Acala, καλλιεργηθέντος εἰς τὴν νῆσον Λῆμμον εἶναι ὅτι αἱ παριστάμεναι ἰδιαίτεροι ἴνες εἶναι ἀσυνήθως συνεστραμμέναι λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς λεπτότητος τῶν κυτταρικῶν τοιχωμάτων αὐτῶν. Αὗται παριστάνουσι κατὰ θαυμάσιον τρόπον φαινόμενον συχνάκις παρατηρούμενον, ὅταν ἴνες ἀώρου βάμβακος μετὰ λεπτῶν τοιχωμάτων ἐμβαπτισθοῦν ἐντὸς καυστικοῦ νάτρου, κατὰ τὴν μικροσκοπικὴν δοκιμὴν Standard τῆς ὠριμότητος τῆς ἰνός»

Δυνατὸν ἢ «περίοδος» τῶν ἐλικώσεων νὰ ἀποτελῇ ἀντανάκλασιν τῆς σπειροειδοῦς τοποθετήσεως τῆς ὑποκειμένης κυτταρινικῆς δομῆς, ἐξ ἧς τὸ τοίχωμα συνίσταται, τοῦτο ὅμως θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἀποδειχθῇ μικροσκοπικῶς».

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

Αἱ κατὰ τὴν ἐμπορευματολογικὴν ἐξέτασιν δείγματος τῆς ἐμπορικῆς ποικιλίας Acala 4-42, καλλιεργείας Λῆμμου 1951, ἀνευρεθεῖσαι καὶ φωτογραφηθεῖσαι ἴνες, ἀποτελοῦν ἴνας ἀσυνήθως συνεστραμμένας, λόγῳ προφανῶς τῆς ἐξαιρετικῆς λεπτότητος τῶν κυτταρικῶν τοιχωμάτων αὐτῶν.

Αἱ συνήθεις μετὰ λεπτῶν τοιχωμάτων ἴνες, ἧτοι αἱ μετὰ πρωτογενῶν μό-

¹ Technical Editor, Rayon Textile Monthly, in charge of Textile courses Columbia University, Textile Expert and Consultant.

² United States Department of Agriculture, Agricultural Research Administration, Bureau of Agricultural and Industrial Chemistry, New Orleans 19, Louisiana.

³ In charge Microscopical Properties Section, Cotton Fiber Division, Southern Regional Research Laboratory.

νον τοιχωμάτων ἢ καὶ μετ' ἐλαχίστων ἐπιστρωμάτων δευτερογενοῦς ὕλικου, παρουσιάζουν, ὡς γνωστόν, μεγαλύτερον ἢ αἱ μετὰ παχέων τοιχωμάτων ἴνες ἀριθμὸν ἐλικώσεως. Αἱ ἐλικώσεις ὁμῶς καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις δὲν εἶναι συνεχεῖς· ὁ ἀριθμὸς των δ' ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τύπου βάμβακος εἰς ὃν ἀνήκει ἡ ἴς, ἐνῶ αἱ ὑφ' ἡμῶν παρατηρηθεῖσαι καὶ φωτογραφηθεῖσαι ἐλικώσεις, εἶναι συνεχεῖς, καλύπτονται ὡς ἐκ τούτου τελείως τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἰνὸς εἰς τρόπον, ὥστε νὰ φαίνεται αὕτη ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ὡς ταινία φέρουσα ἐπιφανειακῶς σπειροειδῆ γραμμὴν, ἄνευ τῶν γνωστῶν μεταξὺ τῶν συστροφῶν γωνιῶν καὶ τῶν μὴ συστρομμένων τμημάτων μετὰ κεντρικοῦ σωλήνος τῶν συνήθων ἰνῶν βάμβακος¹.

BIBLIOΓΡΑΦΙΑ

- Matthews, Textile Fibers. 5th edition. Prepared by a Staff of Specialists under the Editorship of H. R. Mauersberger, Prof. etc.
- R. F. Nickerson, The Physical Properties of Cotton.
- T. L. W. Bailey, Jr, Microscopical Characteristics of the Cotton Fiber.
- F. H. Bowman, Structure of the Cotton Fiber. Manchester, 1908.
- A. Adderley, Shirley Institute. Mem. 1, 151 (1922).
- Π. Χ. Τάγκας, Τεχνολογικὴ μελέτη ποικιλιῶν βάμβακος 1951. Ἀθῆναι 1952.

SUMMARY

During the microscopical examination of an «acala» cotton, cultivated on Lemnos Island (Greece), we found some particular fibers, *unusually convoluted*, which we have photomicrographed.

¹ Ἡ ἐργασία αὕτη ἐξετελέσθη ἐν τῷ Ἐμπορευματολογικῷ Ἐργαστηρίῳ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Θεωροῦμεν ὀφειλόμενον καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν εἰς τοὺς ὡς ἀνωτέρω ἀμερικανοὺς ἐπιστήμονας κ. Herbert R. Mauersberger καὶ τὴν δ^{δα} Mary L. Rollins, τόσον διὰ τὴν πρόθυμον ἔκφρασιν τῆς πολυτίμου γνώμης των περὶ τῶν ἐξετασθεισῶν ἐνταῦθα ἰνῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ταχύτητα μεθ' ἧς ἀπήντησαν εἰς τὴν σχετικὴν παράκλησίν μας.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὸν εἰδικὸν γεωπόνον κ. Π. Χ. Τάγκαν, προϊστάμενον τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὁργανισμοῦ Βάμβακος διὰ τὴν παραχώρησιν ποικιλιῶν βάμβακος πρὸς μελέτην, ἐν αἷς καὶ ἡ μελετηθεῖσα Acala 4-42 ἐκ Λήμνου 1951, ὡς καὶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν ἐν λόγῳ μελέτην.

Δὲν παραλείπομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ τὸν συνάδελφον κ. Ἀντώνιον Δανόπουλον, παρασκευαστὴν ἐν τῷ Ἐμπορευματολογικῷ Ἐργαστηρίῳ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. διὰ τὴν παρασθεῖσαν εἰς ἡμᾶς συνδρομὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μικροφωτογραφιῶν.

The convolutions of these fibers are continuous, so that the interior of fibers does not appear and upper part is shown to have a zig-zag line, because of the extreme thinness of cell walls of the fibers, which makes possible to see the inferior part of convolutions also.

**ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΙΑ. — Τὰ σημερινὰ ἀποτελέσματα τῆς θεραπείας τῆς σφί-
λιδος καὶ τῆς βλενορροίας διὰ τῆς πενικιλίνης, ὑπὸ Γεωργίου
Θ. Φωτεινοῦ.**

Πρὸ ἑπταετίας εἶχον κάμει ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπὸ τὸν τί-
τλον: «Τὰ ἡμέτερα ἀποτελέσματα διὰ τῶν Σουλφοναμιδῶν καὶ τῆς Πενικιλίνης
ἐπὶ τῶν ἀρρώστων τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ, πασχόντων ὑπὸ ἀφρο-
δισίων καὶ δερματικῶν νόσων καὶ κρίσεις ἐπ' αὐτῶν»¹.

Σήμερον, διὰ τετάρτην ἤδη φοράν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ, ὅπως
ἀνακοινώσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὰ σημερινὰ ἀποτελέσματα τῆς θεραπείας τῆς
βλενορροίας καὶ τῆς σφίλιδος διὰ τῆς πενικιλίνης. Διὰ τοῦτο ἐκφράζω εἰς Αὐ-
τὴν τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μου.

Α') Κατὰ τὴν πρὸ ἑπταετίας ἀνακοίνωσίν μου, προκειμένου περὶ τῆς θε-
ραπείας τῆς σφίλιδος διὰ τῆς πενικιλίνης, εἶχον καταλήξει εἰς τὰ ἑξῆς συμ-
περάσματα:

1) Πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐκδηλώσεις τῆς πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης πε-
ριόδου τῆς σφίλιδος ἐξαφανίζονται διὰ τῆς πενικιλίνης. Ἡ δὲ κατὰ Wassermann
ἀντίδρασις τοῦ αἵματος τῶν ἀρρώστων μετατρέπεται ἀπὸ θετικῆς εἰς ἀρνητικὴν.

2) Μετὰ τὴν θεραπείαν διὰ τοῦ νέου φαρμάκου παρατηρήθησαν κλινικαὶ
καὶ ἐργαστηριακαὶ ὑποτροπαὶ τῆς σφίλιδος. Ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ ὀμι-
λῶμεν περὶ ἰάσεως τῆς νόσου.

3) Πρέπει νὰ καθορισθῇ διὰ πόσων ἑκατομμυρίων μονάδων πενικιλίνης
καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον πρέπει νὰ θεραπεύεται ἡ νόσος.

4) Μόνον ἢ ἐπὶ μακρὸν χρόνον κλινικὴ καὶ ἐργαστηριακὴ παρακολούθησις
ἀρρώστων θεραπευθέντων διὰ τοῦ νέου φαρμάκου θὰ διδάξῃ ἡμᾶς, ἐὰν ἢ σύ-
φιλις ἰᾶται διὰ μόνης τῆς πενικιλίνης, ἢ ἐὰν ἢ θεραπεία αὐτῆς πρέπει νὰ συν-
δυάζεται μετὰ τῆς παλαιᾶς θεραπείας.

5) Ἡ σύφιλις πρέπει, τό γε νῦν ἔχον, νὰ θεραπεύεται διὰ τῆς παλαιᾶς
θεραπείας, ἴτοι τῶν ἀρσενικούχων, βισμούθιούχων καὶ ὑδραργυρούχων σκευα-

¹ Πρακτικά τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Τόμ. 21ος, 1946, σελ. 189 - 198.